

ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΕ ΑΕΙ-ΤΕΙ

που βρίσκονται εδώ και 7 εβδομάδες σε απεργία ενάντια στις απολύσεις

Η κυβέρνηση αποπειράθηκε τον Σεπτέμβριο μια νέα εφαρμογή του μέτρου της διαθεσιμότητας σε πολλούς κλάδους του δημοσίου. Όσον αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση 1349 εργαζόμενοι από 8 πανεπιστήμια επιδιώκεται να μπουν στον προθάλαμο της ανεργίας. Απέναντι σε αυτή την ενέργεια που είναι κομμάτι της συνολικότερης επίθεσης του κεφαλαίου και του κράτους του στον κόσμο της εργασίας οι εργαζόμενοι στα πανεπιστήμια έχουν ξεκινήσει εδώ και περίπου 6 εβδομάδες μια μαχητική απεργία διαρκείας.

Λαμβάνοντας υπ' όψιν το γεγονός ότι στα περισσότερα ιδρύματα διαπιστώνεται έλλειψη διοικητικού προσωπικού και όχι πλεόνασμα, φαίνεται ότι οι απολύσεις αυτές δείχνουν το δρόμο για την περαιτέρω προώθηση των επισφαλών σχέσεων εκμετάλλευσης όπως είναι οι εργολαβίες που όλοι γνωρίζουμε τις σχέσεις και τους όρους με τους οποίους αυτές λειτουργούν (εργοδοτική ασυδοσία-τρομοκρατία, χαμηλοί μισθοί, παράνομες απολύσεις κλπ). Το κράτος προσπαθεί να αποποιηθεί ένα μεγάλο κομμάτι των χρηματοδοτικών υποχρεώσεων του, να προωθήσει τη μετακύλιση του κόστους εκπαίδευσης της εργασιακής δύναμης στους φοιτητές και να εξασφαλίσει φράγκα για τους ιδιώτες εργολάβους που θα αναλάβουν μεγάλο μέρος των διοικητικών λειτουργιών των πανεπιστημίων. Έτσι όπως ήδη έχει γίνει στον τομέα καθαρισμού, έτσι όπως λειτουργούν οι γραμματείες και άλλες διοικητικές λειτουργίες του Α.Π.Θ. και έτσι όπως μεθοδεύεται το τελευταίο διάστημα στον τομέα της φύλαξης.

Γίνεται ξεκάθαρο πια, ότι το πανεπιστήμιο είναι ένας ακόμα εργασιακός χώρος με ό,τι βαρβαρότητα αυτό συνεπάγεται. Μια απ' τις βασικές του λειτουργίες, η αναπαραγωγή/κατανομή και πειθάρχηση εργατικού δυναμικού μέσω της διδασκαλίας, των εργαστηρίων κλπ βασίζεται με τη σειρά της σε φιγούρες ξεκάθαρα εργατικές. Το προσωπικό των πανεπιστημίων είτε μιλάμε για την γραμματειακή υποστήριξη, είτε για συντηρητές οργάνων, είτε για φύλακες, είτε για καθαρίστριες, είτε για βιβλιοθηκάρους, είτε για μάγειρες και λαντζέρηδες στις λέσχες, είτε για εργαστηριακό προσωπικό, είναι τόσο απαραίτητο όσο και αφανές και υποτιμημένο σε σχέση με τις φιγούρες των καθηγητών.

Εδώ και χρόνια οι μεταρρυθμίσεις της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης αποτελούν κεντρικό ζήτημα συζήτησης στην καπιταλιστική δημόσια σφαίρα. Τον τελευταίο καιρό όμως έχει γίνει ξεκάθαρη η τάση της σταδιακής ιδιωτικοποίησης των πανεπιστημίων όχι με την έννοια της πλήρους απόσυρσης του κράτους, που είναι άλλωστε αδύνατη, αλλά με την έννοια της λειτουργίας τους βάσει ιδιωτικοοικονομικών κριτηρίων αποδοτικότητας και κόστους. Το νέο πανεπιστήμιο-επιχείρηση επιτίθεται στον κοινωνικό μισθό μετακυλίοντας το κόστος αναπαραγωγής των φοιτητών στις πλάτες τους (μη παροχή συγγραμμάτων, σίτισης, στέγασης, εισαγωγή διδασκτρών) προωθεί την πειθάρχηση των φοιτητών (με μαθήματα αλυσίδες, διαγραφές και εντατικοποίηση στα προγράμματα σπουδών) έχοντας ως τελικό στόχο τη δημιουργία ενός ευέλικτου, πειθαρχημένου, εξατομικευμένου και υποτιμημένου εργατικού δυναμικού. Οι πανεπιστημιακοί χώροι μετατρέπονται σε αποστειρωμένα επιτηρούμενα πεδία, έτσι ώστε οποιαδήποτε δραστηριότητα δεν εναρμονίζεται με τα αυστηρά ακαδημαϊκά κριτήρια να είναι καταδικαστέα και απαγορευμένη.

Πάνω στις πλάτες των εργαζομένων και των φοιτητών, πάσης φύσεως αφεντικά, managers και εργολάβοι βγαίνουν κερδοσένοι, όντας έτοιμοι να εκμεταλλευτούν την ευκαιρία που τους δίνεται για να εγκαθιδρύσουν κερδοφόρα μαγαζιά μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους. Μαζί τους φυσικά, οι μεγαλοκαθηγητάδες-εργοδότες που πλουτίζουν εδώ και χρόνια απ' τα ερευνητικά προγράμματα, εκμεταλλεόμενοι την φθηνή ή απλήρωτη εργασία μεταπτυχιακών φοιτητών.

Σε μια περίοδο βίαιης απαξίωσης της εργασιακής μας δύναμης, διαμορφώνεται μια κατάσταση διαρκούς έκτακτης ανάγκης. Το κράτος εμφανίζεται ως εγγυητής της νομιμότητας και της ασφάλειας ταυτόχρονα με την ενιαία πολιτική απαξίωσης που ακολουθεί, με σειρά αντιδραστικών μέτρων, απολύσεις, μειώσεις μισθών, αντιμεταναστευτική πολιτική (εγκλεισμοί χιλιάδων μεταναστών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, πογκρόμ «Ξένιος Δίας»), γενικευμένη καταστολή κοινωνικών αγώνων με επιθέσεις σε καταλήψεις και αυτοοργανωμένους χώρους, συλλήψεις και τρομοκρατία.

Απέναντι στις προσπάθειες καταστολής, τρομοκράτησης και διαίρεσης των απεργών είτε με «πληροφορίες» για εισαγγελικές παρεμβάσεις, είτε μέσω της ατομικής διαδικτυακής υποβολής στοιχείων, προκειμένου να παραδοθούν οι λίστες με τα ονόματα στους φορείς του υπουργείου, είτε μέσω των παραινήσεων των πρυτάνεων για απεργία με ανοιχτές τις σχολές, οι απεργοί απαντούν μαχητικά με μαζικότερες και δυναμικότερες περιφρουρήσεις των πανεπιστημιακών χώρων παράλληλα με τις αποφάσεις για συνέχιση της απεργίας.

ΤΕΤΑΡΤΗ 23/10 στις 14.00

Κεντρική Πύλη ΕΚΠΑ (Ούλωφ Πάλμ)